

Wyrejestrowanie pojazdu na podstawie fałszywego zaświadczenia o demontażu

Kategoria: Komunikacja i Transport

Opublikowano: środa, 23, maj 2012 00:00

Bernadeta Skóbel

Odsłony: 2785

Skarżący nie jest w stanie dopełnić obowiązków wynikających z podstawowego trybu wyrejestrowania pojazdu – tj. przedstawić zaświadczenia o demontażu pojazdu, zgodnego z wymogami prawa, gdyż od pięciu lat nie dysponuje już pojazdem. Ponieważ nie ponosi odpowiedzialności za powstałe okoliczności, nie można go pozostawiać samemu sobie.

Obowiązkiem organów orzekających w sprawie było znalezienie rozwiązania pozwalającego na zaspokojenie słusznego interesu skarżącego w sposób nie godzący w interes publiczny. Tak orzekł WSA w Lublinie w wyroku z dnia 10 lutego 2011 r. sygn. III SA/Lu 439/10.

Organy orzekające w sprawie ponownie, w następstwie wznowienia postępowania, ograniczyły się wyłącznie do zbadania, czy zaistniała przesłanka określona w art. 79 ust. 1 pkt 1 ustawy, pomijając sprawdzenie, czy nie ma podstaw do wyrejestrowania pojazdu w oparciu o pozostałe przesłanki wskazane w ust. 1. tego przepisu. W szczególności organy pominęły możliwość zastosowania przesłanki określonej w pkt 5, tj. udokumentowanej trwałej i zupełnej utraty posiadania pojazdu bez zmiany w zakresie własności. Należy w tym miejscu zwrócić uwagę, że o ile sfalszowane zaświadczenie o demontażu pojazdu z 2005 r. nie może stanowić podstawy wyrejestrowania w oparciu o art. 79 ust. 1 pkt 1 ustawy, to jednak nie byłoby przeszkodą dla uznania, że dokumentuje ono fakt trwałej i zupełnej utraty posiadania pojazdu przez skarżącego. Inaczej niż w przypadku punktu 1, w przypadku przesłanki określonej w punkcie 5 ustawa nie precyzuje sposobu "udokumentowania" faktu trwałej i zupełnej utraty posiadania pojazdu. Należy w tym względzie kierować się zatem ogólnymi zasadami postępowania administracyjnego – w szczególności zasadami otwartego katalogu środków dowodowych oraz swobodnej oceny dowodów.

Skupienie się wyłącznie na przesłance wyrejestrowania pojazdu określonej w art. 79 ust. 1 pkt 1 ustawy, z pominięciem pozostałych oznacza naruszenie obowiązku wyjaśnienia wszystkich istotnych dla sprawy okoliczności faktycznych (art. 7 i art. 77 § 1 KPA). Działanie organów narusza także wspomniane wyżej obowiązki wynikające z ogólnej zasady informowania (art. 9 KPA). Ponadto organy zasłaniając się formalistyczną wykładnią obowiązujących przepisów nie podjęły nawet próby znalezienia rozwiązania respektującego zasadę uwzględniania z urzędu interesu społecznego i słusznego interesu stron (art. 7 KPA).

Źródło: [Orzecznictwo NSA](#)